

MATHEU

No es tracta del regidor Matheu, les famoses i xiroies fetes del qual tantes vegades han fet anomenar la nostra Ciutat, i amb intenció no massa falaguera, per cent. El Matheu a qui ens referim fou un matoroní que per les seves gestes bé es mereix que sia enal·lit i honorat com un dels nostres ciutadans que amb més de brill resplendiren en el seu temps i en el seu lloc.

Va néixer Domènec Matheu a Mataró el 4 d'agost de 1766. Estudià matemàtiques i ciències fins obtenir el títol de Pilot, tan ben apreciat en aquell temps. Però malgrat la seva juvenesa no és pas la marina el que l'atreu amb més força; és el comerç el fi dels seus anhels i a ell dedica tots els seus entusiasmes.

Per tal de trobar un camp a posta per les seves aspiracions s'embarca per al virreinat del Rio de la Plata. Era en 1793 que desembarcava a Buenos Aires, la capital. Buenos Aires estava aleshores ben lluy d'ésser el que ha arribat en els temps actuals, mercès, precisament, a homes com el nostre conciutadà. Tan bon punt arribà a Buenos Aires, no tarda en establir-se. El seu establiment ben aviat es distingeix dels seus similars i, per tant, aviat la fortuna estigué a les seves mans.

Però no sols és amb el comerç que pensa Matheu. També les idees nobles i dignes tenen amb ell un brillant addicte. Buenos Aires acaba de foragitar les tropes britàniques que a les ordres del general Beresford varen apoderar-se'n el 25 de juny de 1806, i per a prevenir el que sia possible una nova escomesa, que no tardarà en produir-se, el 19 d'agost, o sia cinc dies després de la reconquesta en la qual els catalans sempre hi estigueren al davant de tot-hom fins a fer anticipar el moment escollit pel virrei Liniers per a l'atac definitiu, s'organitzà el cos de «Voluntarios Urbanos de Cataluña» al que el poble donà el nom de Miñones i que mercès a la contribució dels seus oficials és perfectament equipat. Matheu no sols contribueix materialment a la seva organització, sinó que pren el càrrec de tinent de la 2.ª companyia. El capità d'aquesta companyia és un altre matoroní, Joan Larrea, qui al costat de Matheu prendrà part ben activa en els fets de la revolució que porta l'Independència argentina, en maig de 1810 i formen part de la Primera Junta de les Províncies Unides del Riu de la Plata.

En produir-se, el 28 de juny de 1807 la segona invasió anglesa es passen alguns dies en intimitats i preparatius d'un costat i altre. Aquesta vegada no serà com la primera que l'ineptitud del virrei deixarà que la ciutat caigui en les

seves mans. El 4 del mes següent són els voluntaris catalans els que des dels ravals rompen el foc contra els invasors; altres surten fora ciutat i els provoquen. Arriba el dia de l'atac definitiu i són també els «miñones» els que més es distingeixen; no a graient s'exposen per a defensar les llars i béns que tenen; d'un total de tres cents, entre tropa i oficials, tots catalans, tenen en quatre jornades, del 1 al 5 de juliol, 44 baixes. Amb tots ells està sempre Matheu.

Lliures ja de l'amenaça britànica, comencen a Buenos Aires de pensar que si són bons per a lliurar-se d'un estrany que a fi de comptes els promet i dona més aventalges que el que els domina, també podran lliurar-se d'aquest que cada dia els té més subjugats.

Comencen les converses i es preparen els ànims. Donant-se compte del que passa el virrei extrema cada dia les seves opressions fins a passar pel damunt del Cabildo que, elegit pel poble de Buenos Aires, representava la seva voluntat. Es produeix la revolució de 1809 que fracassa, però serveix per a preparar la definitiva de 1810 que culmina el 25 de maig en proclamar el Cabildo obert de Buenos Aires el seu desvinculament de la monarquia espanyola.

El virrei és fet presoner, i una Junta de govern el substitueix. És aquesta la Primera Junta, els membres de la qual són venerats a tota l'Argentina com els primers puntals de la nacionalitat. La Junta la formen set dels més distingits ciutadans de Buenos Aires i que han estat l'ànima de la Revolució. Dels set, cinc són americans, sols dos europeus: Domènec Matheu i Joan Larrea. I els dos són matoronins!

Ja parlarem un altre dia de l'obra de Larrea en el seu càrrec d'encarregat de les finances; si va ésser brillant i desininteressada, la de Matheu no ho va ésser menys. Quants dels que formaren els èpics cossos que donaren l'Independència a Xile, l'Alto Perú (avui Bolívia) i que prengueren part a la batalla de Ayacucho, al Perú, la decisiva per a l'Independència de tota l'Amèrica ibèrica, foren equipats a costa dels béns de «Don Domingo»!

Tenia 65 anys quan morí, el 28 de març de 1831.

Falta poc de temps per a complir-se el primer centenari de la seva mort. Delxarà passar Mataró aquesta ocasió en la que té el deure ineludible d'honorar la memòria d'aquest tan il·lustre fill seu? Creiem que no. L'Associació de la Premsa de Mataró, ressó dels bàtacs de l'ànima ciutadana, té la paraula.

Francesc Rodó i Pons

El Banc Central

Llegim a *El Financiero*, número 1541, corresponent al dia 10 d'octubre de 1930:

«Son muchas las consultas de clientes que se nos vienen formulando sobre el Banco Central.

La impresión es de reacción favorable, acentuada con el nombramiento para el cargo de Director General de D. Antonio P. Sasía, prestigioso y muy competente financiero, y, sobre todo, persona de muy serenas y optimistas normas de administración, que acreditó ya en 1911 al hacerse cargo de la dirección de la Caja de Ahorros Municipal de Bilbao, hoy tan próspera, y la tercera de España en capital en imponentes, que entonces estuvo a las puertas de la liquidación.

Un Banco como el Central, de una vasta red de Sucursales, con 240 millones de depósitos y de un personal meritísimo, sólo ha padecido cierta crisis de administración, y ese hombre que le faltaba, plenamente administrativo, organizador, con un completo programa reconstructivo y con perfecto conocimiento del Banco, por haber formado parte de su Comité de Dirección, es el que ahora se encuentra al frente del Banco Central que, con calma, tranquilidad y la completa confianza de sus accionistas, sabrá llevar ciertamente su cometido a los desenlaces que son de esperar, suprimidas las causas de entorpecimiento.

Es una nueva era que se abre para el Banco Central, que, con parsimonia y por sus pasos contados, habrá de desembocar en los deseados desenlaces

de florecimiento y progresiva valoración de las acciones.

El nuevo Director General del Banco Central siente plenamente la responsabilidad y la ilusión del cargo, lleno de fe y optimismo, y el no estar ausente de él, reuniendo, además, atraentes dotes de simpatía para el trato de clientelas, constituye la más esencial característica para levantar el plano que le corresponda en la economía del país.»

NOTES DE LA COMARCA

Calella

Basquetbol.—Ateneu de Mataró, 4-Intrepids (selecció), 25. El passat diumenge es jugà aquest partit en el camp del Calella, per estar inundat el dels Intrepids, degut als foris «xubascos» que caigueren els dies anteriors.

El partit fou presenciat per un bon nombre d'espectadors, cosa que no era d'esperar motivat pel vent que feia. El partit, naturalment, fou deslluït, pel vent, que perjudicà a ambdós equips, principalment als locals. El domini fou gairebé sempre favorable als Intrepids, doncs els matoronins oposaren molt poca resistència, però actuant amb prou voluntat, sobressortint Sixto i Batlle, encara que el primer quelcom individual.

A les ordres del senyor M. Sans els equips es formaren així: Ateneu—Altímir, Bruguera, Sixto (2), Batlle (2) i Borràs. Intrepids.—Frutos (2), Qual (4), V. Pedemonte (2), Céspedes (11) i Sans (6).

Cinema.—Els cinemes Sala Mozart i Ancora projectaren el passat diumenge les pel·lícules sonores «Lucky Boy» (Muchacho de suerte) i «El precio de un beso», respectivament. Aquesta darrera interpretada pels artistes espanyols Josep Mojica, Monna Mary i Antoni Moreno, totalment parlada, el que va fer que el públic sortís complagut de la projecció.

Noes d'or.—Els coneguts fabricants senyors Llobet, el passat dissabte a la tarda, donaren un lonx en una de les espaioses sales de la fàbrica situada al carrer de Sant Jaume (carretera), en celebració de les Noes d'or del matrimoni de D. Josep Llobet i Guri i D.ª Rita Nicolau de Llobet

Assistiren a l'esmentat lonx tots els encarregats de les fàbriques Central, la de D. Lluís Llobet i Manufactures, com també tots els setmanals. En començar l'acte, el senyor Cusidó, dirigí la paraula a la presidència formada pels homenajats amb llurs fills, en representació de tot el personal de les seves fàbriques. En acabar, el mateix senyor Cusidó donà les més expressives gràcies per l'atenció que els havien dispensat. El lonx fou servit per la renomada casa Vilella.

Corresponsal

—Que veus venir a ton pare?
—No, mamà. Tothom que veig camina dret.

De *Smith's Weekly*, Sydney.

CRONICA LITERARIA

Poemes, d'Ambrosi Carrión

Ambrosi Carrión al llarg de la seva carrera literària ha publicat excel·lents poesies. Ara, per iniciativa d'uns bons amics seus, les ha aplegades en un bell volum. Carrión ha sentit, durant la seva vida, la pruja de cantar les seves ànsies, les seves il·lusions. I les ha cantades amb sentiment, auriolat d'un ver dramatisme.

Benaürats els que sempre tenen a flor de llavi un cant per esgranar. I molt més els que han rebut el do diví de saber-lo expressar amb claredat i tenir-lo, ensems, amb rantes de bellesa. Carrión és d'aquests.

La seva poesia raja natural, pura, sense truc de cap mena. Fins en els moments més emboirats de la seva vida experimenta un desig intern que l'obligi a cantar. El cant, però, no és depriment, ans al contrari, sempre hi ha una guspiria de llum que li dona serenitat. I ací, precisament, podriem trobar la gran influència que els clàssics han exercit damunt la seva personalitat literària.

Com hem dit abans, la poesia de Carrión està impregnada d'un fort dramatisme. Llegim, per exemple, el poema «Dels ceps a l'hivern» i veureu palesada aquesta intensitat dramàtica. Descriu, amb vers fluent, l'angoixosa actitud dels ceps a l'hivernada. Semblen —diu— «els descarnats braços de multituds famèliques dreçant-se convulsos a l'espai». En aquesta angoixa, però, s'hi entrelluca un fil de llum que ve a mitigar la desolació. Al costat de tota angoixa sentirem un somriure—ens diu l'autor. I efectivament, al costat de la visió aclaparadora, el poeta, amb uns versos d'un lirisme vivificant i optimista, veu caure:

«lleument, lleument, dessorre l'immen-
desolació dels ceps, les flors rosades
d'un ametller, que anaven desprenen-
amb tot l'encant d'una infinita gràcia».

Visió fina, amarada, ensems, d'un encís singular.

El nostre poeta estima la natura i

canta les seves bel·leses. Descriu els instants acaronadors i plàcids en els quals esguarda, meravellat, el paisatge. I ens ho diu amb un vers plasmador sempre d'una idea. L'idea va acompanyada de una imatge senzilla. La senzillesa, quan escau, no és també una apreciable qualitat literària?

Al costat de versos de qualitat alada com «Marinera» i «Enlla», en llegim d'altres d'estructura èpica. En els poemes «En la lliada» i «En l'Odissea» s'hi troben ressonàncies de la poesia homèrica. Amb moltes poesies imita el ritme dels hexàmetres. Aquest noble metre destinat a expressar les supremes inspiracions del geni clàssic i la voluntat mateixa dels deus interpretada en oracles. El seu ritme majestuos i expressiu, la seva flexible i singular estructura concedeixen rica diversitat de efectes musicals corresponents a la seva facilitat d'adaptació a tota mena d'estils. I l'autor d'«Epitalami» reïx en saber emprar aquest vers pels temes que vol tractar. Per això «Lletanies Mediterrànies»—al nostre entendre el millor poema èpic del llibre—, pren una ampla volada, demostrativa de la fecunda vena poètica de Carrión.

Tanmateix, en la seva poesia tot i estar xopa de classicisme hom hi percep una alenada penetrant de romanticisme. Té algunes poesies, com «La Tomba», que pel seu ritme, pel seu lirisme i per l'idea predominant del vers ens recorda a Víctor Hugo. I aquest lirisme on es veu més clarament manifestat és la «Visió»; en aquelles estrofes gràcils i lluminoses:

«Una paraula sols voldria
que fos prou pura i transparent
com gota d'aigua on es destria
la llum del sol màgicament».

El llibre, bellament imprès, duu un retrat de l'autor, dibuixat per Joaquim Biosca, aquest concienzós artista l'obra del qual algun dia ha de mereixer l'atenció i l'apreci dels que es preocupen de l'art veritable.

Leandre Amigó

ELS ESPORTS

Origen del basquetbol

Ara que nostra ciutat compta ja amb nombrosos jugadors, bons i entusiastes del basquetbol i majorment quan es tracta d'homenajar a l'introducció d'aquest esport a Espanya, el Rnd. P. E. Millán, creiem oportú i curiós donar a conèixer com fou inventat aquest joc.

Per obtenir dades segures sobre aquest fet, res més indispensable que visitar l'esmentat religiós i sol·licitar-li en présteg els retalls de periòdics que han parlat del basquet. D'ells hem pogut treure això que segueix:

L'inventor va ésser el doctor Naismith, qui en 1891 essent instructor de la Training School de Springfield (EE. UU.), es va donar compte que hi havia vint joves enlajat del gimnàs i dels seus rutinàries exercicis.

El doctor Gulick, director del Departament de Cultura Física, a qui va comunicar la seva observació, va dir-li: «Perquè no inventa vosiè un joc de gimnàs que els interessés?»

El doctor Naismith havia estat un bon jugador de Rugby i el primer que se li va ocórrer per resoldre el problema que li oferien aquells joves pels quals el gimnàs era un turment, va ésser establir una espècie de Rugby que

pogués ésser jugat en un saló i sota teulada. Però com aquest esport es massa dur per ésser jugat en un gimnàs, cregué convenient suprimir el «tackling» i altres detalls que el fan excessivament violent. L'única raó que explica l'ús del «tackling» és la de fer caure al jugador contrari quan corre amb la pilota vers el «goal». Per treure el «tackling» bastà suprimir-lo, i així el jugador no pot córrer amb la pilota a les mans sinó que té de passar-la o «driblar». Però encara faltava l'essencial. Con s'anotarien els punts? On es farien els gols? Quina havia d'ésser la finalitat que perseguïen els dos «teams»?

Va començar a fer experiments, cap dels quals li donaren resultat perquè sempre topava amb l'inconvenient de les dimensions del lloc, fins que se li va ocórrer col·locar dos cistells buits subjectes a la paret. Un d'ells seria el «goal» d'un «team», i l'altre del contrari. Ja havia resolt el problema.

Aquella mateixa nit del descobriment dels cistells i de la seva fàcil aplicació a l'esport, el doctor Naismith va escriure les regles del nou joc, i l'anomenà «Indoor Rugby» (Rugby de saló). Va cridar als estudiants enemics de la monotonia del gimnàs, els explicà les senzilles regles que regularien el joc, formà dos equips, tirà la pilota al mig i fent el de referre va començar el pri

mer encontre de basquetbol que s'ha jugat al món.

No cal dir que tots els estudiants s'engrescaren amb l'emoció del joc i amb l'interès que tindria com a mitjà d'exercici en tot el món.

Mr. Mahan, que després va ésser un dels jugadors de basquet més gran dels Estats Units, va donar l'idea a l'inventor de canviar de nom tota vegada que hi havia dos cistells per a fer de «goals» hauria d'anomenar-se «basket-ball».

I amb aquest nom es conegut a tots els Col·legis, Universitats, Gimnàs dels Estats Units, Canadà, Cuba i altres repúbliques americanes, on es practica com el més interessant dels esports de terra.

Demà, si a Déu plau, parlarem de la seva introducció i desenvolupament a casa nostra, mercè com he dit abans, que devem tots agrair profundament al Rnd. P. E. Millán, sumant-nos a l'homenatge que en el seu honor prepara pel diumenge vinent l'Associació Esportiva del Círcol Catòlic.

Our Selves

S'està comentant que...

Una bona majoria d'aficionados il·lustrats no se saben avenir que l'Iluro assoleixi uns resultats tan pobres, degut a l'haver-se estroncat la facilitat amb que la davantera marcava els gols contra el Granollers i l'Atlètic de Sabadell i que el triomf, encara que no hagués estat tan esclatant, almenys hagués correspost davant el Samboia i el Sans.

També una bona part d'aficionados tenen el convenciment que hi han alguns jugadors que no posen en el partit tot l'interès que és menester per a guanyar-lo i que els que això pensen estan molt equivocats, car han d'entendre que l'equip, segons si guanya o empata, és estimulat sobradament i a tots els interessa prou aquest estimulant.

El que passa són dos fets ben dignes de tenir-los en compte: el primer, és que els 14 gols en dos partits enlluernà una mica massa i no opinant que el número 7 era un resultat anormal, amb l'agravament que tots els partits es podrien presentar quelcom planers per l'Iluro; el segon és que, després de aquells dos gran resultats, els seus adversaris juguen amb un amor propi com no s'hauria vist.

Una altra causa important que l'Iluro hagi perdut els dos darrers partits, és que ningú es preocupa de tirar a gol i més s'estimen combinar i més combinar i practicar el joc individual, sense que trmpoc se xuti i d'aquest defecte se n'ha ensenyorit un bon tros l'ala Pons-Mestres i també Soler, encara que d'aquest darrer, sobretot el públic (no tot) hi ha donat el benaplàcit aplaudint-lo.

Els davanters de l'Iluro han de procurar per tots els mitjans marcar gols i guanyar punts, car no han de permetre que el club sofreixi massa ràpidament una davallada, perquè ja se sap prou bé que el públic generajment, només gaudeix quan es guanya, i l'endemà si es perd, no li passa el mateix i si es re-peceix, aviat perd els estrepis i tot ho

FRANCÉS - ANGLÉS

Academia Cots

10 pessetes al mes
classe alterna

SUCURSAL DE MATARÓ - RIERA, 59

tira en orris amb comentaris i paraules que les més de les vegades són deplo-rables.

L'entrenador i la Junta de l'Iuro és molt possible, per no assegurar-ho, que faci alguna innovació a l'equip amb l'objecte que el proper diumenge, contra el Terrassa, pugui reprendre novament marcar els gols, sinó amb abundància, els necessaris per a guanyar.

Perquè tot això sigui veritat, no hi hauria com estimular també els xuts a porta en els quals intervingués el porter, (estímul repartit com victòries o empats, encara que amb els xuts, poc estimulats) única manera que tinguin prou afició tirar a porta.

Promet resultar un esdeveniment l'homenatge al P. Millan, escolapi, que per al diumenge vinent al matí està preparant l'Associació Esportiva i els restants clubs mataronins de basquetbol, havent-hi un partit entre els dos excel·lents equips Laietà i Juventus, i un altre entre una forta selecció catalana i altra molt ben combinada de Mataró, a més d'altres actes dedicats a l'homenatge.

És gairebé un fet que l'Esportiva, Iluro, Iris, i potser algun altre club local, prendran part en el proper Campionat català de basquetbol.

Machim

Basquetbol

Baixillerat, 42 - Comerç, 35

Amb un temps no gaire bo, va disputar-se el diumenge passat un partit entre els equips de Baixillerat i Comerç jugant-lo en el camp del Santa Anna, dels PP. Escolapis.

El partit, que resultà molt interessant i disputat, fou guanyat per l'equip de Baixillerat per 42 a 35.

L'equip de Baixillerat el formaven: Regà, Pujol Mario, Gómez (9), Cruzate (22) i Matheu (12).

L'equip de Comerç eren: Esquerra, Oranich, J. M. Vallmajor (4), Bertran (13) i F. Recoder, (18).

El primer temps l'arbitrà Gómez, exjugador de l'U. S. A., i el segon fou arbitrat per J. M. Vicens, essent ambdós imparcials.

ANISSATS - LICORS - XAROPS
ORXATES

Antoni Gualba

Santa Teresa, 30 MATARÓ

TEATRES I CINEMES

Cinema Gayarre

Avui es projectaran les pel·lícules següents: «Recien casados», per Ruth Taylor i James Hall; «La Rosa de Irlanda», superproducció sonora, per Charles Rogers i Nancy Carroll, i la còmica «La última calaverada».

DEMANEU XOCOLATA «REGINA»
Marca de garantía

La T. S. F.

Unión Radio Barcelona EAJ1.
349 m. 20 kw., 859 kiloc.

Dimecres, 22 d'octubre

20'30: Obertura de l'Estació. Curs elemental de francès a càrrec del professor Mr. Martin.—21'00: Campanades horàries de la Catedral.—Part del servei meteorològic de Catalunya.—Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.—21'05 Orquestra de l'Estació.—21'45: Treballs literaris per l'actriu Rosa Coto i l'actor Ramon R. Colominas.—22'00: Notícies de Premsa.—22'05: Concert a càrrec dels cantors Eloina Robles i Joan Bea, amb la col·laboració de la Rondalla Barcelona. Director: Francesc Aznar.—23'00: Emissió de discs selectes. 24'00: Tancament de l'Estació.

Dijous, 23 d'octubre

«La Palabra», diari parlat de Radio Barcelona, 8 a 8'30, primera edició, 8'30 a 9, segona edició.

11'00: Campanades horàries de la Catedral.—Part del servei meteorològic de Catalunya.—13'00: Emissió de sobretaula. Sextet Radio.—Informació de teatre i cinema.—15'00: Tancament de l'Estació.—17'30: Obertura de l'Estació.—Cotització dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.—18'00: Sessió infantil, pel senyor Torsky.—Tercet Ibèria. Notícies de Premsa.—19'00: Tancament de l'Estació.

—Qui primer hi va millor triarà. Feu aviat les vostres compres a La Cartuja de Sevilla de tot el que necessiteu per el cementiri, ja que un assortit tan gran i preus tan econòmics en lloc els trobareu.

Notes Religioses

Sants de demà: Sant Pere Pasqual, mercedari, bisbe i mr., i Sant Joan Capistrano, menoret i cf.

QUARANTA HORES

Demà començaran a la Basílica parroquial de Santa Maria per Francisca Mons i M. nt. A tres quarts de sis, exposició de S. D. M.; a les nou, ofici, i a tres quarts de set del vespre, Completes i reserva.

Basílica parroquial de Santa Maria.
Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de les 5 a les 9, la última a les 11. Matí, a dos quarts de 7, trisagí; a les 7, meditació. A les 9, ofici conventual.

Demà, al vespre, a continuació de la novena a Santa Teresa, començarà una novena a Sant Rafael. També es farà la visita a Sant Jordi, pròpia del dia 23.

Durant aquest mes es resaran tots els dies tres parts de Rosari al matí, a les 8 i a les 11, amb missa, a l'altar del Roser, i al vespre, a un quart de 8, al mateix altar, amb cant dels goigs.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.
Tots els dies, missa cada mitja hora, de dos quarts de 7 a les 9. Durant la primera Rosari i mes del Roser.

Matí, a dos quarts de 7, durant la missa es resaran dues parts de rosari. Demà, a dos quarts de nou, l'Arxiconfraria de Nostra Senyora del Perpetu Socors tindrà missa de Comunió. A dos quarts de vuit, missa i exercici a honor de Sant Jordi, i a les vuit, exercici i missa a honor de Sant Josep Oriol.

Vespre, a un quart de vuit, rosari i mes del Roser. Seguidament novena a Santa Teresa de Jesús.

Abans del mes del Roser, novena en honor de Sant Ramon Nonat.

—«LA VIENESA», l'única fleca que té patentada, per tot Espanya, la seva marca dels PANETS DE VIENA.—Francisco Raurich, Palma, 21-23 i 19 bis, Mataró.

NOTICIES

Observatori Meteorològic de les Escoles Pies de Mataró (Sta. Anna)

Observacions del dia 22 octubre 1930
Hores d'observació: 8 matí - 4 tarda

Baròmetre	Altura llegida:	763 — 761'7
	Temperatura:	18' — 19'
	Alt. reduïda:	761 08 — 759 58
	Termòmetre sec:	14 5 — 16 5
Psicòmetre	humid:	12 9 — 14 5
	Humitat relativa:	82 — 77
Termòmetre	Tensió:	10 10 — 10 98
	Màxima Sol:	24'
	Ombra:	13'
Vent	Mínima	Ombra: 12'
	Reflecte:	12 3
Nàvols	Pluviòmetre:	—
	Pluja:	—
Evaporòmetre:	6'2	
Estat del cel:	CS. — CS.	
Estat de la mar:	1 — 1	
	L'observador:	T. T. D.

—Ja coneix el nou repertori de sardanes dels mestres Morera, Perez Moya, Mayral, Casals, Toldrà, Matas Cullell, Serra, Cantó, Juanola, Coll, Tapias, Obiols, Bou, Gralla, Blanch, Garreta, Payas, Pujol, Grivé i Tarrides del catàleg d'estiu PARLOPHON, per la **Cobla Barcelona?**
Vingui a sentir-les a la **Casa Soler**, Riera, 70, qui en té l'exclusiva.

L'observador: T. T. D.

El dia 24, festa de Sant Rafael, es celebrarà en l'Església de l'Immaculat Cor de Maria la vestició religiosa de dues postulants.
A les deu, hi haurà ofici solemne; seguidament sermó pel Rnd. Dr. Tomàs Galbe i la cerimònia de la vestició pel Rnd. Dr. Samsó, Arxiprest d'aquesta ciutat.

—A la CASA PATUEL poden veure funcionar l'aparell més modern per a fer l'ondulació permanent, totes les senyores que ho desitgin.

Ha estat trobada una medalla al carrer de Teluan que s'entregarà a qui acreditat esser-ne propietari.

—Una de les característiques de la superioritat de les neveres elèctriques REFRIGERATOR és el funcionament absolutament silenciós perquè no hi ha cap peça en moviment que no sigui hermèticament tancada en un bany de lubricant.

I com no són quasi més cares que els altres sistemes antiquats val la pena de adquirir-ne una de seguit, majorment amb les facilitats de pagament que li ofereix l'Agència per Mataró: **Casa Soler**, Riera, 70.

Abans d'ahir hi hagué un escàndol en un bar de la Plaça Gran, promogut per Francesc Vives Savall el qual intentà evitar que l'amo de l'esmentat bar servís novament beure al seu pare Josep Vives Bartomeu el qual ja estava una miqueta marejat.

Foren delinqüents pare i fill i posats a disposició del Juge municipal.

XOCOLATES
Suchard, Nelia, Juncosa, R. ñé, Amatller Mundial, Trapa, Regina.
CONFITERIA BARBOSA

—Aquest hivern al Liceu cantarà el gran tenor Sullivan. Recordi que aquest cantant d'incomparable veu confia la seva reproducció als discs PARLOPHON.

Audició i venda: **Casa Soler**, Riera, 70.

El nou **HORARI DE TREN** es troba de venda a la botiga de

IMPRESA MINERVA

El mercat d'Art modern a Catalunya

(Conferència llegida a Mataró el dia 17 maig).

(Continuació)

Es marxant el qui posa al servei de una escola, d'un autor, no solament la seva organització comercial, sinó la seva intel·ligència, el seu criteri i el seu capital, amb un fi de rendiment. Per a posar-se, doncs, a marxant, cal: 1.er Triar l'escola, el gènere o l'autor sobre els quals es desenvoluparà el pla. 2.on Depositar en el producte, una confiança el suficientment fonamentada, que li privi d'arraular-se a la primera dificultat. 3.er Posar al servei d'aquella obra, un capital, per a treure'n profit.

El marxant, doncs, comença per existir per una qüestió de criteri, separa, segons les seves preferències, un autor d'altre, i sobre l'escolliit, juga fort amb tot l'afany.

La prim ra equivocació gran que pot tenir un marxant, és la d'escollir malament. L'obra triada, li baixa de preu. Pot després equivocar-se en les quantitats que posa al servei de l'obra (poden ser massa grans o petites). Per últim pot equivocar-se en el treball que posa al servei de l'obra triada, en els horitzons sobre els quals actua, en el reclam o en el sistema que utilitza per vendre l'estock.

Però si ell arriba a vèncer aquests esculls, la seva missió és altament benefactora per a artistes, compradors i per les arts en general.

Els interessos compromesos, justifiquen que el marxant posi al seu servei, afany, intel·ligència actuacions foranes. En canvi l'artista ha deixat d'actuar com venedor. Ell no intervé en les hores angunioses de la venda, ni escolta els insòlits regateigs; ja no està sota l'ombra d'una angúnia econòmica, que pel seu temperament li és doblement repulsiva. Ha trobat el sedàs, l'aïllament amb el comprador, alhora que trobava el plaçament segur de la seva producció.

Però entre tots aquests aventatges, el que més ateny el públic en general és el d'haver obtingut la cotització de l'obra. Aquesta cotització, segura u oscil·lant, però real, és la que a tots ens obrirà uns nous horitzons. Molts dels qui no han esdevingut col·leccionistes, n'esdevindran indubtablement. Ja no esgarriarà al comprador la concepció del **preu real**, del que avui no vol sentir parlar. El número de col·leccionistes guardarà relació directa amb el número i el valor dels artistes.

L'evolució necessària

Hem parlat fins ara del marxandisme, en general.

Parlem ara del marxandisme català.

Us vull insinuar ben breument, la que pràcticament seria, és dir, la que ve essent la seva missió: Al voltant d'un element comercial, organitzador, es formen uns nuclis de pintors, amb certes afinitats, qual producció és totalment adquirida pel marxant. Aquest fet, per si sol, estableix una base primera, però fixa, pel preu. Les obres d'aquells artistes, per reg'la general, tenen un punt de partida que és el cost per el marxant.

Joan A. Maragall

(Acabarà)

Amics del Teatre

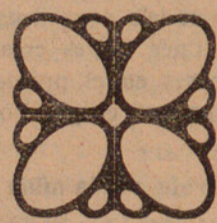
Demà es celebrarà la onzena representació encarregada a la Companyia Garcia Leon-Perales, primera actriu Socorrito Gonzalez, dels teatres Poliorama de Barcelona i Alkazir de Madrid la qual posarà en escena la comèdia en tres actes «Los duendes de Sevilla» dels germans Alvarez Quintero, conceptuada com una de les millors obres teatrals dels populars autors andalusos.

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del di-lluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

No deixin de visitar l' **Exposició de Coronas i Pensaments** a preus de verdader reclam, que té exposada la **Empresa de Pompes Fúnebres "LA DOLOROSA"** Carrer de Sant Agustí, número 11

Confiteria i Pastisseria **E. MIRACLE**

Assabenta a la seva distingida clientela
i al públic en general, l'inauguració del
seu nou establiment **RIERA, 54**, que
tindrà lloc el proper divendres, dia 24,
quedant obert per a la venda a partir del
DISSABTE, DIA 25

Telèfon 54 - MATARÓ